

502 Bad Gateway | I.M. Чемерис - Google Академія | Re[2]: NSG, 2019, п.3: | Чемерис, Ігор (2019). ЧАСОВИЙ ДОСТУП ДО РЕЧІВ І ДОКУМЕНТІВ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ, ВИКОНАНИХ З ВИКОРИСТАННЯМ НЕСТУПНИХ ОПЕРАЦІЙ: ПРАВОВА ПРИРОДА І ПРИРОДА. Соціальні та гуманітарні науки. Польсько-український науковий журнал, 03 (23)

sp-sciences.io.ua/s2663925/chemeris_igor_2019_temporary_access_to_things_and_documents_in_the_investigation_of_crimes_performed_wit...
Додатки | ЄРДР | Вхід в веб-клієнт... | ІС СЕД | ІАС "Облік та статистика" | ЕССА | (32) Вхідні | ХЕРСОН ОН | англійська | українська | Google Translate

Nauki Społeczno-Humanitarne, Соціально-Гуманітарні Науки, Соціальні та гуманітарні науки

Напрямки досліджень. Редакційна колегія. Контакти	Rejestracja czasopisma. Офіційні документи. Фото	Відео	Правила для авторів. Архівні випуски журналу	Томи (вміст)	Пошук	Увійти	io.ua
---	--	-------	--	--------------	-------	--------	-------

Чемерис, Ігор (2019). ЧАСОВИЙ ДОСТУП ДО РЕЧІВ І ДОКУМЕНТІВ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ, ВИКОНАНИХ З ВИКОРИСТАННЯМ НЕСТУПНИХ ОПЕРАЦІЙ: ПРАВОВА ПРИРОДА І ПРИРОДА. Соціальні та гуманітарні науки. Польсько-український науковий журнал, 03 (23)

Оновлено 27 серпня 2020 р. | Створено 22 грудня 2019

15:45 24.09.2020

**ТИМЧАСОВИЙ ДОСТУП ДО РЕЧЕЙ ТА ДОКУМЕНТІВ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ
ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ БЕЗГОТІВКОВИХ ОПЕРАЦІЙ:
ПРАВОВА ПРИРОДА ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ**

УДК 343.1

Ігор Чемерис

аспірант кафедри галузевого права,

Херсонський державний університет,

e-mail:chemeris_igor@ukr.net., orcid.org/0000-0002-8583-6282

АНОТАЦІЯ

У статті досліджується правова природа заходів забезпечення. На прикладі кримінальних проваджень вчинених із використанням безготівкових операцій з'ясовується співвідношення тимчасового доступу до речей та документів, як заходу забезпечення кримінального провадження з поняттям державного примусу, проводиться аналіз доцільності та виправданості судового контролю при наданні дозволу на здійснення заходів забезпечення кримінального провадження в аспекті ефективності досудового розслідування, забезпечення балансу публічного інтересу у швидкому досудовому розслідуванні та приватного інтересу у дотриманні прав учасників процесу. Наводиться авторське бачення щодо доцільності зміни змісту, структури та системи регламентації заходів забезпечення кримінального провадження у Кримінальному процесуальному кодексі України.

***Ключові слова:** заходи забезпечення кримінального провадження, тимчасовий доступ до речей та документів, кримінальні провадження вчинені із використанням безготівкових операцій.*

**TEMPORARY ACCESS TO THINGS AND DOCUMENTS IN THE INVESTIGATION
OF CRIMES PERFORMED WITH THE USE OF NON-CURRENT OPERATIONS:
LEGAL NATURE AND NATURE**

Igor CHEMERIS

post-graduate student of the department of branch law

Kherson State University

e-mail:chemeris_igor@ukr.net.

SUMMARY

The article explores the legal nature of security measures. On the example of criminal proceedings committed with the use of non-cash transactions, the relation of temporary access to things and documents is found out, as a measure of providing criminal proceedings with the notion of state coercion. investigation, ensuring a balance of public interest in rapid pre-trial investigation and private inter ecu in respecting the rights of participants in the process. The author's vision on the expediency of changing the content, structure and system of regulation of measures for ensuring criminal proceedings in the Criminal Procedure Code of Ukraine is given.

Keywords: criminal proceedings, temporary access to things and documents, criminal proceedings committed using non-cash transactions.

Постановка проблеми. Стаття 2 Конвенції з прав людини передбачає, що держава має забезпечити здійснення незалежного та безстороннього розслідування, яке відповідає певним мінімальним стандартам щодо його ефективності, а компетентні органи влади повинні діяти зі зразковою ретельністю та оперативністю, а також мають ініціювати розслідування, яке спроможне встановити обставини, за яких відбувся інцидент, та будь-які недоліки функціонування регуляторної системи.

Як свідчить дані судової статистики (протягом 2018 року на бездіяльність слідчого, прокурора подано понад 70 тис. скарг [1]), завантаженість слідчих, неукомплектованість та недосвідченість кадрового складу слідчих підрозділів поліції жодним чином не сприяє ефективності та швидкості розслідування. Разом з тим, на ряду із організаційними прорахунками недоліки процедури досудового розслідування, її нездатність крокувати в ногу із технічним прогресом призводить до безкарності, зростанням злочинності та її негативних наслідків. Особливо гостро такі недоліки проявляються при здійсненні розслідування кримінальних проваджень щодо злочинів способи вчинення яких пов'язані із використанням інноваційних технологій, зокрема із використанням безготівкових операцій.

Актуальність теми дослідження. Упродовж 2018 році сума збитків українських банків від незаконних дій з платіжними картками внаслідок незаконних безготівкових операцій становила 0,0092% від загального обсягу всіх операцій з платіжними картками (у 2017 році – 0,0077%, у 2016 році – 0,011%). Тобто на один мільйон гривень видаткових операцій з використанням платіжних карток у 2018 році 92 гривні припадало на незаконні операції.

Середній розмір однієї незаконної операції – близько 2 500 гривень (у 2017 році – 2 100 гривень). Загалом кількість незаконних дій з платіжними картками, за якими банки понесли збитки, за минулий рік підвищилась до 105,5 тисяч випадків (у 2017 році – 77,6

тис. випадків). [2] Натомість закріплені Кримінальним процесуальним кодексом України (далі – КПК України) засоби не дозволяють слідчому, швидко та ефективно здійснювати досудове розслідування такої категорії злочинів.

Стан дослідження. Із появою у КПК України нових інститутів: заходів забезпечення кримінального провадження та тимчасового доступу до речей та документів як його виду – проблематикою, пов'язаною із їх застосуванням переймались у своїх працях такі науковці як О.І. Коровайко, Кузубова Т.О., М.А. Погорецький, О.А. Подковський, С.Р. Тагієв, В.І. Фаринник, В.О. Фінагєєв, О.Г.Шило, О.О. Юхно, якими звернуто значну увагу на окремі проблемні моменти застосування заходів забезпечення. Проте на даний час на рівні наукової доктрини не розв'язані проблеми ефективності застосування заходів забезпечення, їх відповідність потребам досудового розслідування в умовах розвитку високих технологій.

Метою і задачею статті є аналіз стану правової регламентації тимчасового доступу до речей та документів в аспекті здатності забезпечити швидке та повне досудове розслідування кримінальних правопорушень, вчинених із використанням безготівкових операцій, на підставі досвіду інших країн визначення напрямків подальшого вдосконалення інституту тимчасового доступу як засобу збору доказів.

Виклад основного матеріалу. Досудове розслідування кримінальних проваджень щодо злочинів, вчинених із використанням безготівкових операцій має низку особливостей, що значною мірою пов'язані із специфікою самого способу вчинення злочинів. Головні ознаки здійснення безготівкових операцій зокрема, а відтак і злочинів, вчинених із їх використанням є: швидкість, екстериторіальність, особливий спосіб їх відображення у об'єктивній дійсності – «електронний слід».

Натомість засоби досудового розслідування злочинів, що закріплені чинним Кримінальним процесуальним кодексом України (далі КПК України) наділені протилежними характеристиками. Так, на противагу швидкості здійснення безготівкових операцій, застосування заходів забезпечення потребує тривалого часу, який охоплює час підготовки та обґрунтування клопотань до слідчого судді, розгляд клопотання суддею, виконання ухвали слідчого судді.

Чинним КПК України не напрацьовано ефективних засобів взаємодії та комунікації між слідчими, повноваження яких поширюються на різні території, що не дозволяє ефективно проводити досудове розслідування кримінального провадження, що має ознаки екстериторіальності.

Відсутня чітка регламентація поведіння із електронними документами, порядку їх залучення як доказів у кримінальне провадження, тривалість процедури доступу та

аналізу інформації, що міститься у електронному середовищі.

Особливо гострою є потреба вирішення завдання кримінального провадження щодо швидкого, повного розслідування кримінального правопорушення, зокрема проблема швидкого збору інформації вже на початковому етапі розслідування.

Будапештська Конвенція вимагає від держав зокрема вдосконалювати законодавство для того, щоб компетентні органи змогли проводити розслідування кіберзлочинів і зберігати електронні докази найефективніше, включаючи термінове збереження комп'ютерних даних, термінове збереження і часткове розкриття даних про рух інформації, обшук і арешт комп'ютерних даних, збирання даних про рух інформації у реальному масштабі часу, перехоплення даних змісту інформації.[3]

На вирішення цієї проблематики законодавцем відведено окремий розділ КПК України – «Заходи забезпечення кримінального провадження». Вказаний законодавчий інститут не має окремого законодавчого визначення. Проте відповідно до позиції висловленої Вищим спеціалізованим судом України із розгляду цивільних та кримінальних справ (далі ВССУ) під заходами забезпечення кримінального провадження необхідно розуміти передбачені КПК заходи примусового характеру, які застосовуються за наявності підстав та в порядку, встановленому законом, з метою запобігання і подолання негативних обставин, що перешкоджають або можуть перешкоджати вирішенню завдань кримінального провадження, забезпеченню його дієвості.[4] Нажаль мета ні законодавством, ні судовою практикою так і не визначена. На ці недоліки вказано Кузубовою Т.О., якою звернуто увагу на суперечності у позиціях ВССУ. Пунктом 18 Інформаційного листа ВССУ від 05.04.2013 зазначив, що одним із способів збирання доказів є вилучення речей і документів тимчасовим доступом, вже через рік піддав критиці цю позицію, вказавши, що для цього в КПК України передбачено слідчі розшукові дії, зокрема огляд і обшук. При цьому не наведено свого бачення щодо мети такого засобу забезпечення кримінального провадження та не наведено вірних прикладів застосування зазначеного правового інституту. [5, 28]

Натомість, типова слідча ситуація при розслідування кримінальних проваджень, вчинених із використанням безготівкових операцій обумовлена браком інформації щодо руху коштів, реквізитів рахунків, обсягу та часу вчинення трансакцій. Охорона цієї інформації банківською таємницею внаслідок встановлених високих стандартів доказування виключає можливість її отримання шляхом проведення зокрема обшуку, дозвіл на який надається судом.

За таких обставин вважаємо, що отримання інформації шляхом проведення тимчасового доступу є нічим іншим як діяльністю, спрямованою на збір фактичних даних,

на підставі яких встановлюється наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню. Тобто метою тимчасового доступу до речей та документів є саме збір доказів.

Визначення заходів забезпечення саме через категорію державного примусу є не випадковим, так як саме такі заходи визначають ступінь допустимого обмеження прав осіб з метою досягнення балансу приватного та публічного інтересу.

Правовий зміст поняття «захід забезпечення» влучно розкривається тлумаченням термінів. «Забезпечувати» визначається у сенсі – створювати надійні умови для здійснення чого-небудь; гарантувати щось. [6] Очевидно, що кримінально правовий зміст відповідає вищевикладеному змісту терміна, так як заходи забезпечення дійсно покликані створити умови для ефективного здійснення кримінального провадження, гарантувати проведення такої законодавчої процедури, що забезпечить поновлення порушених прав та притягнення винних до відповідальності. Основною рисою, що наповнює зміст поняття «заходи забезпечення» на нашу думку має бути саме наявність державного примусу.

Абсолютно слушною є позиція О. Миколенко про те, що серед перелічених у розділі II КПК України заходів забезпечення кримінального провадження є такі заходи, які не пов'язані з тимчасовим обмеженням прав і свобод учасників кримінальних процесуальних правовідносин. Це судовий виклик, виклик слідчим, чи прокурором, а також тимчасовий доступ до речей і документів. Застосування цих заходів лише призводить до виникнення певних процесуальних обов'язків в учасників кримінальних процесуальних відносин. Це не дозволяє на даний час поставити знак рівності між інститутами державного примусу та заходами забезпечення кримінального провадження. За таких обставин сумнівною є позиція законодавця щодо віднесення до переліку заходів забезпечення кримінального провадження заходів, що не здатні забезпечити дієвість кримінального провадження.

За своєю природою такі заходи є нічим іншим як процесуальними правами вимоги слідчого та прокурора до особи вчинити певні дії чи утриматись від вчинення таких дій. Обґрунтованість цієї тези варто проаналізувати на прикладі застосування такого заходу забезпечення кримінального провадження як тимчасовий доступ до речей та документів у кримінальних провадженнях, вчинених із використанням безготівкових операцій.

Так, Кузубовою Т.О. найсуттєвішою проблемою ТДРД названо багатоетапність та тривалість у часі процесуального порядку його узгодження та застосування. Це призводить до затягування розслідування кримінальних правопорушень, а іноді до неможливості своєчасно або взагалі відновити порушені права потерпілого, а також отримати докази винуватості особи. [5;6]

На проблему формування дієвого національного законодавства, яке б забезпечувало своєчасне отримання доказів, як один із способів забезпечення прав потерпілого зверталась увага ЄСПЛ у рішеннях у справах «Муравська проти України» від 13.11.2008, «Сердюк проти України» від 12.03.2015, «Шиянов проти України» від 02.06.2016. [8-10] Варто відзначити, що вказані рішення стосувались положень законодавства, що діяли ще до вступу чинного Кримінального-процесуального кодексу в дію. Натомість із запровадженням судового контролю акцент при отриманні інформації та доказів у кримінальному провадженні змістився в бік запровадження системи кількарівневого контролю (процесуальне керівництво та контроль слідчими суддями) за дотриманням прав учасників кримінального процесу на противагу оперативності. При цьому, на нашу думку необхідний баланс дотримано не було.

Досить вагомими аргументами щодо інертності такого заходу забезпечення як тимчасовий доступ висловлені суддею Апеляційного суду Тернопільської області О.А. Подаковським, яким підраховано, що розгляд слідчим суддею клопотання із дотриманням вимог чинного КПК України триває від 7 до 14 днів. [11,62] Враховуючи відсутність регламентації строку розгляду суддею клопотань про тимчасовий доступ на практиці цей процес триває і довше.

Так, за даними судової статистики із загальної кількості клопотань про тимчасовий доступ до речей та документів у 2018 році 201234 задоволено, 22139 відмовлено, що складає 9,9 % від загальної кількості. Вибірковий аналіз судових рішень про відмову у задоволенні клопотань про тимчасовий доступ свідчить що більшість із них пов'язана із недотриманням процесуальної форми звернення визначної ч.2 ст. 160 КПК України, а ніяк не зловживання правом на витребування речей та документів. Як наслідок у переважній більшості таких фактів слідчими повторно ініціювалось питання про отримання таких доступів. Враховуючи дані статистики вбачається, що існування цього інституту призводить виключно до затягування процесу збору інформації та доказів у кримінальному провадженні.

Проблематика оперативності застосування заходів забезпечення кримінального провадження неминуче пов'язана із посиленням судового контролю на стадії досудового розслідування із введенням в дію КПК України 2012 року.

Як слушно зазначає С. Тагієв, питання про правильне визначення назви судової діяльності на стадії досудового слідства має принциповий характер, оскільки помилкова позиція може призвести до покладення на суд обов'язку, який є ідентичним прокурорському нагляду [12;17]

Вчені, як правило, виокремлюють 2 види судового контролю: попередній (дозвільний) та подальший. Д. Філін вважає, що суд на досудових стадіях кримінального процесу виконує 2 функції: судового контролю (подальшого) та забезпечення законності обмеження конституційних прав громадян. Ще одна точка зору полягає у тому, що суд на стадії досудового розслідування виконує функцію захисту прав і свобод людини і громадянина. [13;65]

Проте на нашу думку абсолютизація судового контролю при прийнятті всіх рішень, що пов'язані із застосуванням заходів забезпечення кримінального провадження є невинуватою. Розглянемо доводи на прикладі застосування тимчасового доступу до речей та документів. Отже тимчасовий доступ передбачає можливості: ознайомитися з речами та документами, зробити їх копії, вилучити їх

Найбільше обмеження прав очевидно обумовлене вилученнями речей та документів. Саме реалізацію цієї правомочності доцільно залишити під гарантіями судового контролю. Натомість можливість доступу до речей та документів з метою ознайомлення та копіювання доцільно залишити під гарантією нагляду з боку процесуального керівника.

У практичній діяльності залишається невирішеним питання співвідношення тимчасового доступу до речей та документів, що санкціонується слідчим суддею, із правом слідчого витребувати інформацію на підставі ст. 93 КПК України. Фактично недостатня регламентованість відмінностей між правами органу досудового розслідування передбаченими ст. 93 КПК України та ст. 167 КПК України дозволяє володільцю інформації маніпулювати нормами та відмовляти слідчим у наданні інформації до отримання рішення суду. Проте за правовою природою отримання інформації за запитом та за ухвалою суду є ідентичними так як вони: 1) позбавлені процесуального примусу; 2) констатують право органу досудового розслідування на отримання інформації, що кореспондується із обов'язком закріпленим в одному випадку положеннями ст. 93 КПК України в іншому судовим рішенням; 3) ненадання речей чи документів обумовлює необхідність застосування слідчим додаткових заходів у вигляді звернень до слідчого судді із клопотанням про застосування заходу забезпечення, який передбачає більший ступінь обмеження прав володільця речей чи документів.

Виходячи із необхідності забезпечення дотримання конституційних прав громадян, досягнення балансу публічного та приватного інтересу під час розслідування кримінальних правопорушень варто погодитись із доцільністю отримання слідчим доступу до оригіналів документів чи речей із їх вилученням, за умови якщо останні відповідають критеріям речових доказів, визначеним ст. 98 КПК України, виключно на підставі ухвали слідчого судді. Проте, і надання права доступу до інформації, що

міститься в електронних базах, таких як зокрема бази операторів мобільного зв'язку, провайдерів Інтернет послуг, відомості банківських установ про проведені транзакції, що є найпоширенішою запитуваною інформацією у кримінальному провадженні, не призведе до порушення прав їх володільців. На користь цієї позиції свідчить той факт, що витребувана у такий спосіб інформація захищена гарантіями таємниці досудового розслідування. Крім того, можливість доступу зокрема до інформації що містить банківську таємницю без ухвали слідчого судді передбачена Законом України «Про банки та банківську діяльність».

Описаний підхід успішно застосовується країнами Євросоюзу. Так, викликають прикладний інтерес положення ст.190 КПК Латвії, що передбачають право особи, яка спрямовує процес, без застосування виїмки на підставі своєї письмової вимоги отримувати від фізичних і юридичних осіб предмети, документи, відомості, в тому числі в електронній формі, що оброблені, зберігаються або надіслані з використанням електронних інформаційних систем, які мають значення для кримінального процесу. При цьому в разі невиконання вказаної вимоги фізичною або юридичною особою у визначений в ній термін особа, яка спрямовує процес, проводить виїмку або обшук. [5;75]

Статтею 166 КПК України передбачено, що суд має право постановити ухвалу про дозвіл на проведення обшуку при невиконанні ухвали про тимчасовий доступ.

Фактично при прийнятті рішення про застосування заходу забезпечення кримінального провадження слідчим суддею перевіряються докази, подані слідчим. Аналогічні вимоги висуваються для розгляду клопотання про надання дозволу на обшук. За таких обставин при невиконанні ухвали про тимчасовий доступ до речей та документів закон фактично зобов'язує слідчого суддю повторно перевірити обставини, що були предметом його перевірки при погодженні тимчасового доступу до речей та документів. Такий законодавчий підхід окремими науковцями обґрунтовується як перевірка виконання та контроль за правильністю дій та досягнутим результатом. Таким чином, результати здійснення контролю є засобом встановлення нових фактичних обставин і рушійною силою кримінального провадження в цілому. (14; 38)

Проте на наше переконання дієвого контролю на вказаному етапі не відбувається, враховуючи що передбачені стандарти доказування для застосування тимчасового доступу та обшуку є однаковими, більше того в даному конкретному випадку проведення обшуку є похідним наслідком невиконання ухвали про тимчасовий доступ.

Зважаючи на нерозривний зв'язок, що закріплений як причина та наслідок, доцільно поєднати послідовні етапи діяльності слідчого, надавши йому можливість невідкладного

проведення обшуку за умови ненадання речей чи документів у добровільному порядку у визначений ухвалою строк.

Висновки. Проведений аналіз засвідчив, що законодавчий інструментарій слідчого не дозволяє йому ефективно, своєчасно та якісно збирати інформацію та докази у кримінальному провадженні. В першу чергу це пов'язано із недосконалістю юридичної техніки при унормуванні інституту заходів забезпечення кримінального провадження, так як попри завдання - забезпечувати дієвість провадження, окрема заходи забезпечення, у тому числі і той що використовується найчастіше – тимчасовий доступ до речей та документів, не наділений ознакою примусовості. Тривалість процедури погодження тимчасового доступу до речей і документів не дозволяє оперативно вирішувати завдання, що постають при розслідуванні злочинів, вчинених із використанням безготівкових операцій. Способом вирішення освітлених у статті законодавчих проблем є :

- встановлення відповідальності за ненадання інформації на запит слідчого;
- розподіл процесуального порядку доступу до інформації, та копій речей і документів із витребуванням їх оригіналів, шляхом надання можливості доступу у першому випадку за запитом слідчого, а в другому – за ухвалою слідчого судді.
- встановлення строків володільцю речей та документів, витребовуються для виконання ухвали слідчого судді;
- запровадження норми, що передбачала б можливість невідкладного проведення обшуку та виїмки речей і документів при невиконанні ухвали слідчого судді про наданні тимчасового доступу до речей та документів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. № 1-к "Звіт судів першої інстанції про розгляд матеріалів кримінального провадження" / Судова влада України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/rik_2018

2. Національний банк застерігає українців від розголошення реквізитів платіжних карток/Національний банк України Електронний ресурс. Режим доступу : <https://www.bank.gov.ua/news/all/natsionalniy-bank-zasterigaye-ukrayintsiv-vid-rozgoloshennya-rekvizitiv-platijnih-kartok>

3. Конвенція про кіберзлочинність (Конвенцію ратифіковано із застереженнями і заявами Законом № 2824-IV (2824-15) від 07.09.2005). Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_575.

4. Узагальнення судової практики щодо розгляду слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження від 07.02.2014 / Вищий

спеціалізований суд України з розгляду цивільний і кримінальних справ. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001740-14/conv/print>

5. Кузубова Т.О. Правові засади інституту тимчасового доступу до речей і документів у кримінальному провадженні : дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук / Кузубова Тетяна Олексіївна. – Х, 2019. – 250с.

6. Академічний словник української мови [Електронний ресурс] / онлайн версія «Академічного словника української мови» в 11 томах. – Режим доступу : <http://sum.in.ua/s/zabezpechuvaty>.

7. Фірман О.В. Заходи забезпечення кримінального провадження та їх класифікація. Юридичний науковий електронний журнал № 6. 2014. С.231-234.

8. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Муравська проти України»: від 13.11.2008. Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/974_432.

9. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Сердюк проти України»: від 12.03.2015. Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/974_a49.

10. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Шиянов проти України»: від 02.06.2016. Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/974_b34.

11. Подковський О. Тимчасовий доступ до речей і документів за новим КПК: проблеми і шляхи їх вирішення. Слово Національної школи суддів України. - 2013. - №3(4). – с.58-63.

12. Тагієв С. Тимчасовий доступ до інформації, яка знаходиться в операторів і провайдерів телекомунікації у кримінальному провадженні / Садіг Тагієв // Слово національної школи суддів України.- 2013.-№2.- 13-24.

13. Філін Д. Функції суду в досудових стадіях кримінального процесу // Право України. – 2005. – № 1. – С. 64–65.

14. Завтур В.А. Особливості доказування при розгляді та вирішенні слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження.: дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук / Завтур Віктор Андрійович. – О, 2017. – 237с.

REFERENCES:

1. № 1-к "Zvit sudiv pershoyi instantsiyi pro roz·hlyad materialiv kryminal'noho provadzhennya" / Sudova vlada Ukrayiny [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/rik_2018

2. Natsional'nyy bank zasterihaye ukrayintsiv vid roz·holoshennya rekvizytiv platizhnykh kartok/Natsional'nyy bank Ukrayiny Elektronnyy resurs. Rezhym dostupu :

<https://www.bank.gov.ua/news/all/natsionalniy-bank-zasterigaye-ukrayintsiv-vid-rozgoloshennya-rekvizitiv-platijnih-kartok>

3. Konventsija pro kiberzlochynnist' (Konventsiju ratyfikovano iz zasterezhennyamy i zayavamy Zakonom № 2824-IV (2824-15) vid 07.09.2005). Rezhym dostupu : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_575.

4. Uzahal'nennya sudovoyi praktyky shchodo roz·hlyadu slidchym suddeyu klopotan' pro zastosuvannya zakhodiv zabezpechennya kryminal'noho provadzhennya vid 07.02.2014 / Vyshchyy spetsializovanyy sud Ukrainy z roz·hlyadu tsyvil'nyy i kryminal'nykh sprav. – Rezhym dostupu : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001740-14/conv/print>

5. Kuzubova T.O. Pravovi zasady instytutu tymchasovoho dostupu do rechey i dokumentiv u kryminal'nomu provadzhenni : dysertatsiya na zdobuttya naukovoho stupenya kandydata yurydychnykh nauk / Kuzubova Tetyana Oleksiyivna. – KH, 2019. – 250s.

6. Akademichnyy slovnyk ukrayins'koyi movy [Elektronnyy resurs] / onlayn versiya «Akademichnoho slovynka ukrayins'koyi movy» v 11 tomakh. – Rezhym dostupu : <http://sum.in.ua/s/zabezpechuvaty>.

7. Firman O.V. Zakhody zabezpechennya kryminal'noho provadzhennya ta yikh klasyfikatsiya. Yurydychnyy naukovyy elektronnyy zhurnal № 6. 2014. S.231-234.

8. Rishennya Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny u spravi «Muravs'ka proty Ukrainy»: vid 13.11.2008. Rezhym dostupu : https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/974_432.

9. Rishennya Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny u spravi «Serdyuk proty Ukrainy»: vid 12.03.2015. Rezhym dostupu : https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/974_a49.

10. Rishennya Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny u spravi «Shyyanov proty Ukrainy»: vid 02.06.2016. Rezhym dostupu : https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/974_b34.

11. Podkovs'kyy O. Tymchasovyy dostup do rechey i dokumentiv za novym KPK: problemy i shlyakhy yikh vyrishennya. Slovo Natsional'noyi shkoly suddiv Ukrainy. - 2013. - №3(4). – s.58-63.

12. Tahiyev S. Tymchasovyy dostup do informatsiyi, yaka znakhodyt'sya v operatoriv i provayderiv telekomunikatsi u kryminal'nomu provadzhenni / Sadih Tahiyev // Slovo natsional'noyi shkoly suddiv Ukrainy.- 2013.-№2.- 13-24.

13. Filin D. Funktsiyi sudu v dosudovykh stadiyakh kryminal'noho protsesu // Pravo Ukrainy. – 2005. – № 1. – S. 64–65.

14. Zavtur V.A. Osoblyvosti dokazuvannya pry roz·hlyadi ta vyrishenni slidchym suddeyu klopotan' pro zastosuvannya zakhodiv zabezpechennya kryminal'noho provadzhennya.: dysertatsiya na zdobuttya naukovoho stupenya kandydata yurydychnykh nauk / Zavtur Viktor Andriyovych. – O, 2017. – 237s.